

Баляда

Яків Савченко

Два лицарі мертвих, два привиди білих
В сніговій пустелі, кудись без мети,
Несуться на конях в краях омертвілих.
Блищать і синіють навколо льоди.

Блищить і синіє крижане каміння.
Біліють, як саван, холодні сніги.
Не блискає сонце, не ллється проміння,
Мовчання суворе і жах навкруги.

Мовчання і тиш в онімілій рівнині.
Усе скам'яніло, ніщо не зідхне.
І мертво і тоскно в беззвучній країні,
І вихор ніколи не віє, не дме.

Два вершники мертвих, в кольчuzі і зброї,
Як духи крилаті, в пустелі летять,
І будять супокій землі льодової,
Виблискує броня і шаблі блищать.

Льодами, снігами дорога забита,
І страшно в країні могильного сна;
Лиш стукають дзвінко в пустелі копита,
І стогне ритмічно за ними луна...

На конях безумних, два привиди білих
В крижаному царстві летять без мети,
Хвилюють супокій країв омертвілих.
Блищать і синіють навколо льоди...